

DZIENNIK PRAW

PAŃSTWA POLSKIEGO.

WARSZAWA.

N° 20.

20 grudnia 1918.

Treść:	57. Dekret w przedmiocie niektórych zmian w Kodeksie Karnym i Ustawie Postępowania Karnego	147
	58. Dekret o wyborach do Rad Miejskich na terenie b. Królestwa Kongresowego	150
	59. Dekret w przedmiocie utworzenia Kancelarii Cywilnej Naczelnika Państwa	152
	60. Rozporządzenie Rady Ministrów w przedmiocie tymczasowych etatów dla urzędników Kancelarii Cywilnej Naczelnika Państwa	153
	61. Dekret w przedmiocie przyznania magistratowi m. Łodzi kredytu w wysokości 7.000.000 marek	153
	62. Dekret w przedmiocie przepisów tymczasowych o moratorium mieszkaniowem dla pozostających bez pracy	154
	63. Dekret o przedłużeniu niektórych terminów prekluzyjnych przy wyborach do Sejmu Ustawodawczego	155
	64. Dekret o przekazaniu krajowemu sądowi wyższemu w Krakowie niektórych funkcji Sądu Najwyższego	156

57.

DEKRET

w przedmiocie niektórych zmian w Kodeksie Karnym i Ustawie Postępowania Karnego.

Art. 1. Uchyla się część 2 art. 20 Kodeksu Karnego, uwagę 1 do tegoż artykułu i zdanie pierwsze części 1-ej art. 24 K. K.

Ustęp 1 art. 55 K. K. otrzymuje brzmienie następujące:

„Zamiast kary śmierci i ciężkich robót bezterminowych stosuje się zamknięcie w więzieniu na czas do lat 12, zamiast ciężkich robót terminowych i zesłania na osiedlenie — więzienie do lat 8, a zamiast domu poprawy — więzienie do lat 3”.

W zdaniu ostatniem części 1 art. 3 przepisów przechodnich, do Kodeksu Karnego z dnia 7 sierpnia 1917 r. № 1 Dziennika Urzędowego Departamentu Sprawiedliwości T. R. S. opuścić należy słowa „i miesiąc sześciu”.

W zdaniu pierwszym części 3 tegoż artykułu w miejsce słowa „niniejsze” wstawić należy: „odnośnie tegoż kodeksu”.

Art. 2. Art. 2¹ Ustawy Postępowania Karnego otrzymuje brzmienie następujące:

„Ścigane są z oskarżenia prywatnego:

- 1) przestępstwa, wymienione w art. 356, 359, 369, 373, 376 ustęp 2 części 1 i część 2, 377, 417, 418, 419, 469 cz. 1, 470, 474 cz. 1 K. K., o ile te trzy ostatnie artykuły dotyczą uszkodzeń lekkich, 475, 507 część 2, 510 część 1 i ustęp 1 części 2, 511, 530, 531, 532 ustęp 1 części 1-ej, 533, 540, 543, 544, 545, 547, 620, 621, 622, 623, 633, 634 K. K.;
- 2) kradzieże, oszustwa i przywłaszczenia między krewnymi w linii prostej lub współmałżonkami;
- 3) drobne kradzieże, oszustwa i przywłaszczenia, dokonane w obrębie wspólnego ogniska domowego przez nieletnich do lat 21 u swoich krewnych i powinowatych do trzeciego stopnia, oraz opiekunów, wychowawców i służbodawców w czasie stałego zamieszkiwania u nich.

Sprawy powyższe ulegają umorzeniu w razie pojednania się stron przed uprawomocnieniem się wyroku”.

Art. 3. Art. 2² Ustawy Postępowania Karnego otrzymuje brzmienie następujące:

„Sprawy o przestępstwa, wymienione w art. 471 K. K., o ile dotyczą ojca lub matki lub innych krewnych wstępnych, z wyjątkiem wypadków bardzo ciężkiego uszkodzenia ciała, w art. 476 K. K., o ile dotyczą ojca i matki, tudzież w art. 478, 505, 506, 507 cz. 1, dalej w art. 513 ustęp 2, 514, 515 ustęp 2 i 3, o ile dotyczą osób ponad lat 14, 517, 520 ustęp 1 i 3, 521, 535, 541, 542 K. K., mogą być wszczęte wyłącznie wskutek skargi osób pokrzywdzonych, zaś o przestępstwo z art. 534 K. K. — na żądanie Ministra Sprawiedliwości.

Dalsze dochodzenie odbywa się z urzędu”.

Art. 4. Po art. 2² Ustawy Postępowania Karnego wprowadza się art. 2³ w brzmieniu następującem:

„Z urzędu ścigane będą czyny, wymienione w art. 475 K. K., rozmyślne lekkie uszkodzenia ciała, dalej groźby, tudzież zniewagi nie będące zniesławieniem, spełnione względem pokrzywdzonych:

- 1) wymienionych w części 4 art. 636 K. K., w czasie lub z powodu wykonywania przez nich obowiązków służbowych;
- 2) wymienionych w ustępie 4 części 1 art. 532 K. K.;
- 3) duchownego podczas odprawiania nabożeństwa lub spełniania posług religijnych;
- 4) kapitana statku parowego lub okrętu morskiego, przez osobę, należącą do załogi, albo przez pasażera.

W wypadkach zniesławienia ściganie nastąpi: na wniosek osoby pokrzywdzonej (art. 2² U. P. K.), a w wypadku ustępu 2 na wniosek właściwej komendy”.

Art. 5. Art. 2 Przepisów Przechodnich do Ustawy Postępowania Karnego z 18 lipca 1917 r. № 1 Dziennika Urzędowego Departamentu Sprawiedliwości T. R. S., otrzymuje brzmienie następujące:

„Rozpoznaniu sądów pokoju w sprawach karnych ulegają:

- 1) przestępstwa, zagrożone w częściach 6, 7, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 16, 17, 18, 19, 20, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31 K. K. oraz w innych przepisach karnych karą osadzenia w areszcie lub karą grzywny oddzielnie lub łącznie z karami dodatkowymi, oraz wszystkie wymienione w części 36 K. K., z wyjątkiem przestępstwa z art. 626, o ile zachodzi możliwość zastosowania ostatniego ustępu tego artykułu, tudzież z wyjątkiem przestępstwa z art. 632 część 2 ustęp 1 K. K.;
- 2) przestępstwa, wymienione w art. 274 cz. 1, 276, 277 cz. 2, 283 K. K., w art. 469 część 1 i 470 K. K., w wypadkach lekkiego uszkodzenia ciała, dalej w art. 474 K. K., o ile uszkodzenie jest lekkie i nie zachodzi możliwość zastosowania ostatniego ustępu tego artykułu, wreszcie—w art. 475, 512 cz. 2 i 3, 531, 573 cz. 2, 617 i 619 cz. 1 K. K.;
- 3) przestępstwa, wymienione w art. 574 cz. 1, 3, 4, w art. 581 cz. 1, 2, 4, w art. 591 cz. 1, 3, w art. 592 i 607 ustęp 2 K. K., o ile szkoda, wyrządzona lub zamierzona w obu ostatnich wypadkach, nie przenosi 1000 mk.;
- 4) ukrycie lub nabycie, zagrożone karą w części 1 art. 616 K. K., gdy przedmioty cudze uzyskane zostały za pomocą występku i gdy czyn, którego dotyczy ukrycie lub nabycie, należy do właściwości sądów pokoju;
- 5) sprawy o przestępstwa, wymienione w art. 574 cz. 2, 581 cz. 3, 586 i 596 K. K., gdy prokurator, przewidując w danej sprawie warunki art. 53 K. K., skieruje ją do sądu pokoju; wówczas winny ulegnie karze nie surowszej, jak więzienie.

Przepis ustępu 2 części drugiej niniejszego artykułu w sprawach tych nie ma zastosowania.

Nie ulegają rozpoznaniu sądów pokoju:

- 1) Sprawy, w których kara dodatkowa polega na pozbawieniu prawa wykonywania zawodu, procederu lub rzemiosła, lub wogóle jakiegokolwiek prawa specjalnego;
- 2) sprawy, w których wytoczono powództwo cywilne w sumie przewyższającej marek polskich tysięcy;
- 3) sprawy, w których wartość przedmiotów, ulegających konfiskacie, albo robót, mających być wykonanymi z mocy wyroku, przenosi marek polskich tysięcy“.

Art. 6. Art. 3 Przepisów Przechodnich do Ustawy Postępowania Karnego z 18 lipca 1917 r., № 1 Dziennika Urzędowego Departamentu Sprawiedliwości T. R. S., otrzymuje brzmienie następujące:

„Rozpoznaniu sądów okręgowych ulegają następujące sprawy karne:

- 1) w pierwszej instancji wszelkie przestępstwa, dla których nie są właściwe sądy pokoju, tudzież przestępstwa z art. 418 K. K., dalej—wymienione w art. 2³ U. P. K., o ile nie stanowią wykroczeń z art. 475 i 530 K. K. lub występku z art. 531 K. K.;
- 2) w drugiej instancji skargi apelacyjne i incydentalne na wyroki i decyzje sądów pokoju“.

Art. 7. Do art. 69 przepisów tymczasowych o kosztach sądowych z dnia 10 lipca 1917 r., № 1 Dziennika Urzędowego Departamentu Sprawiedliwości T. R. S., dodać należy część drugą w brzmieniu następującem:

„Przepis art. 26 stosowany będzie także w postępowaniu karnem“.

Art. 8. W zakresie prawa karnego obowiązować będzie następujący kurs przeliczenia: 1 rb.=2 mk.=3 kor.

Art. 9. Przepisy niniejsze wchodzi w życie dnia czternastego po dniu ogłoszenia.

Sprawy, które wpłynęły do sądów okręgowych do czasu wejścia w życie niniejszej ustawy, o ile wyznaczono już w nich termin rozprawy głównej, ukończone będą przez sądy okręgowe, choćby na mocy niniejszej ustawy najeżały do właściwości sądów pokoju

Dan w Warszawie, d. 9 grudnia 1918 r.

Naczelnik Państwa:

J. Piłsudski

Prezydent Ministrów:

Moraczewski

Minister Sprawiedliwości:

Supniski

58.

DEKRET

o wyborach do Rad Miejskich na terenie b. Królestwa Kongresowego

Do czasu uchwalenia przez Sejm ustawy miejskiej wprowadza się tymczasową ordynację wyborczą do Rad Miejskich na zasadach następujących:

Art. 1. W miastach, mających mniej, niż 5.000 mieszkańców, w skład Rady Miejskiej wchodzi 12-tu radnych.

W miastach, mających od 5-iu do 25-iu tysięcy mieszkańców, skład Rady Miejskiej powiększa się do 24-ch radnych.

W miastach, mających od 25-iu do 45-iu tysięcy mieszkańców, dodaje się do liczby 24-ch radnych 1-go na każde rozpoczęte 2 tysiące mieszkańców ponad 25 tysięcy.

W miastach, mających od 45-iu do 100 tysięcy mieszkańców, dodaje się do liczby 34 ch radnych 1-go na każde rozpoczęte 5 tysięcy mieszkańców ponad 45 tysięcy.

W miastach, mających powyżej 100 tysięcy mieszkańców, dodaje się do liczby 45 radnych 1-go na każde rozpoczęte 10 tysięcy mieszkańców ponad 100 tysięcy, przyczem liczba radnych nie może przewyższać 70.

W Warszawie w skład Rady Miejskiej wchodzi 120 radnych, w Łodzi 75.

Dla uzupełnienia liczby radnych w razie ich śmierci oraz w razie złożenia lub utracenia przez nich mandatów wybierani są zastępcy radnych w liczbie, wynoszącej połowę liczby radnych.

Art. 2. Czynne prawo wyborcze do Rad Miejskich mają wszyscy obywatele bez różnicy płci, którzy: 1) ukończyli 21 lat, 2) posiadają przynależ-